

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa **J. M.**, narodeného X., bytom M., N. č. X., proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o výšku invalidného dôchodku, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 23. augusta 2011, č. k. 24Sd/69/2011- 49, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave z 23. augusta 2011, č. k. 24Sd/69/2011-49, v napadnutej časti týkajúcej sa rozhodnutia odporkyne z 1. apríla 2011 číslo X.X.X., **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trnave rozsudkom z 23. augusta 2011, č. k. 24Sd/69/2011-49, podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil rozhodnutie z 1. apríla 2011 číslo X.X.X., ktorým odporkyňa podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) priznala navrhovateľovi invalidný dôchodok v sume 179,40 € mesačne s účinnosťou od 23. októbra 2010, zvýšený podľa § 82 zákona o sociálnom poistení s účinnosťou od 1. januára 2011 na sumu 284,50 € mesačne. Súčasne podľa § 250o

OSP zastavil konanie o návrhu na preskúmanie rozhodnutia odporkyne z 15. decembra 2010 číslo X.X.X.. Navrhovateľovi nepriznal na náhradu trov konania.

V odôvodnení uviedol, že rozhodnutie odporkyne z 15. decembra 2010 číslo X.X.X., proti ktorému navrhovateľ podal 1. januára 2011 opravný prostriedok, bolo zrušené ďalším rozhodnutím odporkyne zo 4. apríla 2011 číslo X.X.X. 0, ktorým návrhu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia z 15. decembra 2010 číslo X.X.X. 0 celkom vyhovel, a preto konanie v tejto časti zastavil (§ 250o OSP). Po preskúmaní zákonnosti rozhodnutia odporkyne z 1. apríla 2011 číslo X.X.X. 0 súd dospel k záveru, že je vecne správne. Zistil, že zdravotný stav navrhovateľa posudzoval posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ktorý v lekárskej správe z 9. marca 2011 zohľadnil aj lekárske správy odborných lekárov, vrátane správy z hospitalizácie navrhovateľa v januári 2011 a výsledky magnetickej rezonancie zo 17. januára 2011. Posudkový lekár tiež zdôvodnil určenú percentuálnu mieru zdravotného postihnutia navrhovateľa.

Proti rozsudku krajského súdu v časti týkajúcej sa rozhodnutia odporkyne z 1. apríla 2011 číslo X.X.X. podal navrhovateľ odvolanie. Namietal, že stanovenie 70 % miery poklesu pracovnej činnosti nezodpovedá jeho zdravotnému postihnutiu, lebo mu nedovoľuje vykonávať dlhodobo žiadnu prácu ani za uľahčených podmienok. Navyše invalidný dôchodok vo výške 284 € mu nepostačuje ani na živobytie a preto žiadal o jeho opätovné preskúmanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2, § 250s OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti napadnutej odvolaním spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Z prejavu vôle navrhovateľa vyjadrenom v odvolaní odvolací súd zistil, že navrhovateľ podal odvolanie len v časti výroku rozsudku súdu prvého stupňa týkajúci sa rozhodnutia odporkyne z 1. apríla 2011 číslo X.X.X., v ktorom nesúhlasil s určenou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou v rozsahu 70 %.

Miera poklesu schopnosti sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí. Jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nescítavajú (§ 71 ods. 6, 7 zákona o sociálnom poistení).

Zo spisov vyplýva, že podkladom pre stanovenie sumy invalidného dôchodku podľa § 73 ods. 2 zákona o sociálnom poistení bola lekárska správa MUDr. M. B., posudkovej lekárky sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia v Bratislave z 9. marca 2011. Na základe vlastného vyšetrenia navrhovateľa a lekárskeho nálezov z odborných vyšetrení (neurologického z 13. januára 2010, RTG Th, LS chrbtice a panvy, psychiatrického z 27. apríla 2010, psychologického z 24. mája 2010 a z 19. januára 2011 a zo správy z hospitalizácie na neurologickom oddelení od 13. januára 2011 do 20. januára 2011) posudková lekárska dospela k záveru, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľa sú choroby nervového systému, a to postihnutie mozgu, predstavujúce poruchy osobnosti, poruchy správania a to poruchy intelektu vyvolané ochorením, poškodením alebo dysfunkciou mozgu (encefalopatia, demencie cievnej etiológie, ložiskové ischemie mozgu, krvácanie do mozgu), v ťažkej forme s narušením integrity, zaradené v kapitole VI, oddiel A položka 1 písm. c/ prílohy 4 zákona o sociálnom poistení. Pri tomto zdravotnom postihnutí je možné stanoviť mieru poklesu v rozpätí od 60 % do 75 %.

Posudková lekárka za uvedené rozhodujúce zdravotné postihnutie stanovila mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 60 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. V lekárskej správe súčasne odôvodnila uvedené percento miery poklesu, ktoré stanovila na spodnej hranici percentuálneho rozpätia. Podľa lekárskeho posudku z 9. marca 2011 ťažká forma postihnutia mozgu je ešte bez narušenia integrity mozgových funkcií.

Z dôvodu iného zdravotného postihnutia navrhovateľa (dorzalgia) posudková lekárka sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia navýšila mieru poklesu o 10 % podľa § 71 ods. 8 zákona o sociálnom poistení.

Odvolačiaci súd v doterajšom konaní dokazovanie vykonané odporkyňou aj súdom prvého stupňa pokladal dostačujúce pre svoje vlastné rozhodnutie. Z obsahu lekárskeho posudku nepochybne vyplýva, že zhodnotila všetky zdravotné ťažkosti navrhovateľa.

Napokon navrhovateľ nekonkretizoval žiadne skutkové a právne dôvody, ktoré by spochybňovali správnosť záverov posudkovej lekárky sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dospel k záveru, že súd prvého stupňa nepochybil, ak na základe výsledkov vykonaného dokazovania považoval rozhodnutie odporkyne z 1. apríla 2011 číslo X.X.X. 0 za zodpovedajúce zákonu. Z uvedeného dôvodu napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave v napadnutej časti podľa § 219 OSP potvrdil ako vecne správny.

Podľa § 250k ods. 1 vety prvej OSP ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania.

V prejednávanej veci navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný, preto mu odvolací súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania (§ 250k ods. 1 OSP).

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 30.októbra 2012

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová